

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami

w przedmiocie rozciągnięcia kontroli sanitarnej nad osobami, przybywającymi ze wschodu.

Na podstawie art. 3 p. c i art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami (Dz. Ust. № 61, poz. 388), art. 24 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych i innych chorób występujących nagminnie (Dz. Ust. № 67, poz. 402), oraz w myśl art. 11 p. 2 i 3 tejże ustawy w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych zarządzam co następuje:

§ 1. Wszystkie osoby przybywające z obszarów Województw: Nowogródzkiego, Poleskiego i Wołyńskiego, Litwy Środkowej, Litwy Kowieńskiej, oraz z republiki Rosyjskiej, Białoruskiej i Ukraińskiej na stały lub dłuższy pobyt uważa się aż do odwołania za wzbudzające podejrzenie co do chorób zakaźnych (art. 2 ustawy w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych).

§ 2. O przybyciu osób wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia należy zgłosić niepóźniej niż w terminie 24 godzin od chwili przybycia do właściwego urzędu gminnego względnie magistratu.

W miastach gdzie istnieją Powiatowe Urzędy Zdrowia zgłaszać się należy do lekarza powiatowego.

W miastach: Warszawie, Lwowie i Krakowie zgłoszenie i zawiadomienie należy składać w magistratach.

§ 3. Obowiązek zgłoszenia obciąża:

- a) osoby przybywające,
- b) głowę rodziny, lub osobę na której pieczy znajduje się przybyły,
- c) gospodarza mieszkania, lub zastępującą tegoż osobę, właściciela, administratora lub rządcę majątku lub domu, dokąd osoby wyżej wskazane przybyły,
- d) urzędników i funkcjonariuszów państwowych i komunalnych,
- e) kierowników wszelkich zakładów przemysłowych i handlowych, fabryk, warsztatów, statków, tratw i t. p. jak również hotelów, pokojów umeblowanych, zajazdów i gospód, kierowników robót gromadnych rolnych, leśnych, ziemnych i t. p. wreszcie każdego, kto miał styczność z osobą przybyłą i wiedział, iż osoba ta władz właściwych o przybyciu nie zawiadomiła.

Obowiązek zgłoszenia obciąża osoby wyszczególnione wyżej w kolejnym porządku wyliczenia.

§ 4. Zgłoszenie winny skuteczniczać osoby przybyłe osobiście, inne osoby na piśmie, a w razie niemożności piśmiennego zgłoszenia, ustnie.

§ 5. O przybyciu osób w § 1 wymienionych urzędy gminne względnie magistraty obowiązane są zawiadomić natychmiast lekarza powiatowego, a w razie stwierdzenia, że osoba przybyła jest chorą, zawszoną lub wogóle niechlujną donieść o tem temu lekarzowi.

§ 6. W razie stwierdzenia przez lekarza powiatowego, że osoba przybyła jest chorą na chorobę zakaźną, osoba ta powinna być poddana przy-

musowemu leczeniu, a w razie stwierdzenia wszawicy, lub ogólnej niechlujności przymusowemu oczyszczeniu.

§ 7. Po otrzymaniu doniesienia lub zgłoszenia osób w § 1 wymienionych lekarz powiatowy może wydawać w miarę potrzeby zarządzenia zgodnie z art. 10, 11 i in. ustawy w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych (Dz. Ust. № 67, poz. 402) oraz otrzymanymi instrukcjami.

§ 8. Osoby wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, a nie podane przymusowemu leczeniu winny zgłaszać się osobiście w ciągu 21 dni od chwili przybycia w odstępach pięciodniowych do urzędów wskazanych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Osoby wymienione w § 1 w razie zmiany miejsca zamieszkania przed upływem 21 dni od czasu przybycia winny zawiadomić uprzednio urzędy wskazane w § 2 niniejszego rozporządzenia, zgłaszając się nadal aż do upływu tego terminu w urzędach właściwych dla nowego miejsca pobytu.

§ 10. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 10.000 marek lub aresztem do 3 miesięcy. Kara pieniężna i kara aresztu mogą być zastosowane jednocześnie.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelnny Komisarz
Do Spraw Walki z epidemjami:
Godlewski
